

den hidtidige statsaktivforvaltning, der har omfattet dels udlånsadministration, dels administration af værdipapirer og faste ejendomme, findes dels i den i så henseende gældende årelange administrative praksis, dels i lov nr. 77 af 31. marts 1926 om statens regnskabsvæsen og revision med senere tillægslove. Ifølge denne lovs § 1 udøver finansministeren med de indskrænkninger, som måtte følge af særlige love eller anordninger, den almindelige rådighed over statens midler og ejendele.

Baggrunden for mit forslag om at samle forvaltningen af statens udlån i hypotekbanken er, at den forvaltning af udlån, som finder sted i finansministeriets statsaktivforvaltning og i hypotekbanken, for så vidt angår boligstøttelånene, er af samme karakter, idet den består i løbende administration af lån og garantier, der er ydet af forskellige fagstyrelser til forskellige formål. I begge udlånsforvaltninger udføres der sagsbehandling vedrørende ændringer i de enkelte låne- og garantiforholds vilkår samt løbende opkrævning af og regnskabsføring vedrørende ydelser og restgæld. I hypotekbanken er mere end 90 pct. af personalet beskæftiget med denne låneadministration og knap 10 pct. med den egentlige hypotekbankvirksomhed.

I finansministeriets statsaktivforvaltning er for tiden beskæftiget 105 medarbejdere. Heraf er 38 beskæftiget i bogholderiet, medens yderligere 28 er beskæftiget med andre hjælpefunktioner såsom maskinskrivning, journalarbejde, budtjeneste, duplikering.

I hypotekbanken er beskæftiget 176 medarbejdere, heraf 30 i bogholderiet og yderligere 48 med andre hjælpefunktioner.

Ved en sammenlægning af de to administrationsområder både formelt administrativt og geografisk vil der i stedet for et sæt hjælpefunktioner i hver institution kunne etableres for begge institutioner fælles hjælpefunktioner — altså fælles bogholderi, fælles budtjeneste, fælles telefonpasning — hvilket vil muliggøre betydelige personalebesparelser. Som det fremgår af det anførte, er i alt 144 personer af et samlet personale på 261 beskæftiget med hjælpefunktioner.

Desuden vil en sådan formel administrativ sammenlægning af de to områder mulig-

gøre en mere hensigtsmæssig fordeling af arbejde og personale.

Endvidere kan som rationaliseringsmuligheder ved en sammenlægning nævnes gennemførelse af fælles blanketsystem, ligesom det for anvendelse af EDB-teknik og anden kontorteknik er mest økonomisk at arbejde med et større område.

I dag er forholdet det, at direktøren for hypotekbanken og statsaktivforvaltningen i sager, der vedrører hypotekbanken, har reference til dennes bestyrelse og i sager vedrørende statsaktivforvaltningen har reference til finansdepartementet, og personalet inden for de to områder er ansat henholdsvis i hypotekbanken og i finansministeriet, således at man af formelle grunde ikke kan flytte opgaver eller personale fra det ene område til det andet, uanset om dette måtte være rationelt. Disse forhold vanskeliggør, og dermed fordyrer, også en EDB-ordning for disse forvaltningsområder.

Den fornødne administrative fleksibilitet inden for disse forvaltningsområder, som altså er en forudsætning for en rationel tilrettelæggelse af arbejdet, kan således kun opnås, såfremt lovforslagets retningslinjer og forudsætninger gennemføres.

I første omgang må hele personalet i statsaktivforvaltningen overflyttes til hypotekbanken, idet man først, når den formelle og lokale mæssige sammenslutning er sket, har tilvejebragt forudsætningerne for de tilsigtede personalebesparelser.

Det må være rigtigt, at der som foreslået i selve hypotekbankloven tilvejebringes formel hjemmel for den administration, som beslaglægger langt den overvejende del af bankens personale.

Det skal bemærkes, at det ikke er tanken at henlægge administration af fast ejendom til banken. Om banken skal overtage den fondsforvaltning af værdipapirer, som nu finder sted i finansministeriet og andre steder i forvaltningen, må der senere tages stilling til.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at lovforslaget ikke giver finansministeren beføjelse til på egen hånd at henlægge forvaltningsopgaver, som i dag ligger i andre ministerier, til banken. Noget sådant ville ikke stemme med gældende forvaltningsretlig praksis, hvorefter hver minister